REKOMMENDATIONER

RÅDETS REKOMMENDATION (EU) 2022/290

av den 22 februari 2022

om ändring av rådets rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och e samt artikel 292 första och andra meningen,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Den 30 juni 2020 antog rådet rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner ([1]).

(2) Den 2 februari 2021 ändrade rådet rekommendation (EU) 2020/912 om tillfälliga restriktioner för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt upphävande av sådana restriktioner ([2]) för att uppdatera de kriterier som används för att bedöma om icke nödvändiga resor från tredjeländer är säkra och bör tillåtas.

(3) Genom samma ändring infördes mekanismer för att begränsa spridningen av varianter av särskild betydelse av viruset SARS-CoV-2 i EU+-området ([3]).

(4) Den 20 maj 2021 ändrade rådet rekommendation (EU) 2020/912 ([4]) för att ta hänsyn till genomförandet av vaccinationskampanjer och deras positiva effekter när det gäller att begränsa spridningen av viruset, samt för att ytterligare begränsa införseln och spridningen i EU av de nya varianter som är av intresse respektive av särskild betydelse.

(5) Den 14 juni 2021 antog parlamentet och rådet förordningarna (EU) 2021/953 ([5]) och (EU) 2021/954 ([6]) om EU:s digitala covidintyg. EU:s digitala covidintyg har visat sig vara ett grundläggande verktyg som bidrar till återupptagandet av resor inom EU.

([1]) Rådets rekommendation (EU) 2020/912 av den 30 juni 2020 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner (EUT LI 208, 1.7.2020, s. 1).

([2]) Rådets rekommendation (EU) 2021/132 av den 2 februari 2021 om ändring av rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner (EUT L 41, 4.2.2021, s. 1).

([3]) ”EU+-området” omfattar alla Schengenmedlemsstater (inklusive Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien) samt de fyra Schengenassocierade länderna. Den omfattar även Irland om Irland så beslutar.

([4]) Rådets rekommendation (EU) 2021/816 av den 20 maj 2021 om ändring av rekommendation (EU) 2020/912 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner (EUT L 182, 21.5.2021, s. 1).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin (EUT L 211, 15.6.2021, s. 1).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/954 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorier under covid-19-pandemin (EUT L 211, 15.6.2021, s. 24).

(6) Sedan antagandet av förordning (EU) 2021/953 har kommissionen antagit flera genomförandeakter i vilka det fastställs att covid-19-intyg som utfärdats av ett visst tredjeland ska betraktas som likvärdiga med intyg som utfärdats av medlemsstaterna i enlighet med den förordningen. Äktheten hos intyg om vaccination, testning och tillfrisknande som omfattas av sådana genomförandeakter kan således kontrolleras på ett säkert och tillförlitligt sätt. Därför har EU:s digitala covidintyg, och i synnerhet de genomförandebeslut som antagits på grundval av detta, också underlättat ett säkert återupptagande av resor från tredjeländer till EU ([7]).

(7) Den nuvarande strategin i rekommendation (EU) 2020/912 bör uppdateras för att ta hänsyn till införandet av EU:s digitala covidintyg samt med tanke på pandemins utveckling, inbegripet den nya omikronvarianten av särskild betydelse, den ökande vaccinationstäckningen och det gradvisa avskaffandet av reserestriktioner över hela världen.

(8) Mot bakgrund av utvecklingen av den epidemiologiska situationen efterlyste Europeiska rådet i sina slutsatser av den 22 oktober 2021 fortsatt samordning för att underlätta den fria rörligheten inom – och resor till – EU liksom en översyn av de två rekommendationerna, inbegripet rådets rekommendation (EU) 2020/912.

(9) Standardperioden för godtagande av vaccinationsintyg som utfärdas av tredjeländer efter slutförandet av en primär vaccinationsserie bör fastställas till 270 dagar. För att säkerställa en samordnad strategi bör medlemsstaterna inte godta vaccinationsintyg som utfärdats efter slutförandet av den primära vaccinationsserien om det har gått mer än 270 dagar sedan den dos som anges i intyget administrerats. Medlemsstaterna bör i detta fall godta vaccinationsintyg som anger att ytterligare en dos har erhållits efter slutförandet av den primära vaccinationsserien.

(10) För att ytterligare underlätta säkra resor till EU bör tröskeln för det samlade antalet bekräftade covid-19-fall under en 14-dagarsperiod höjas från 75 till 100 per 100 000 invånare. Samtidigt bör minimikravet för testfrekvensen per vecka ökas från 300 till 600 tester per 100 000 invånare, med hänsyn till den förbättrade testkapaciteten i nuläget, nästan två år efter det första utbrottet av viruset. Detta bör ytterligare öka tillförlitligheten hos de uppgifter som används för att avgöra i vilken utsträckning icke nödvändiga resor bör vara möjliga från ett visst tredjeland.

(11) För att i högre grad möjliggöra icke nödvändiga resor till unionen och öka förutsägbarheten för resenärer från tredjeländer bör medlemsstaterna inte bara godta covid-19-vaccin som har godkänts för försäljning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 ([8]), utan även de som har genomgått Världshälsoorganisationens (WHO) godkännandeförfarande för användning i nödsituationer.

(12) Som ett alternativ till vaccinering bör medlemsstaterna dessutom tillåta icke nödvändiga resor för personer som inom 180 dagar före resan till EU har tillfrisknat från covid-19 och innehar EU:s digitala covidintyg eller ett intyg som har erkänts som likvärdigt.

(13) För att ytterligare minska risken för överföring av SARS-CoV-2-viruset kan medlemsstaterna också kräva ett giltigt bevis på att resenären testat negativt i ett polymeraskedjereaktionstest i realtid (RT-PCR) före avresan om denne antingen har i) fått ett covid-19-vaccin som har genomgått Världshälsoorganisationens (WHO) godkännandeförfarande för användning i nödsituationer men som inte finns med i förteckningen över vacciner som är godkända i EU enligt förordning (EG) nr 726/2004 eller ii) tillfrisknat från covid-19 inom 180 dagar före resan till EU.

([7]) En uppdaterad förteckning över beslut om likvärdighet finns på https://ec.europa.eu/info/publications/commission-implementing-decisions-eu-equivalence-covid-19-certificates-issued-non-eu-countries_en

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 30.4.2004, s. 1).

(13a) Eftersom det kanske inte är möjligt att kontrollera äktheten, integriteten och giltigheten hos de vaccinationsintyg som utfärdats av tredjeländer som inte använder tillitsramverket för EU:s digitala covidintyg eller ett vaccinationsintyg som har erkänts som likvärdigt, kan medlemsstaterna också kräva ett giltigt bevis på att resenären testat negativt i ett RT-PCR-test före avresan om denne är fullvaccinerad med ett covid-19-vaccin som har godkänts för försäljning i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004 men som inte innehar EU:s digitala covidintyg eller ett intyg som har erkänts som likvärdigt.

(14) Barn som är över 6 år och under 18 år bör kunna resa under förutsättning att de har testat negativt i ett RT-PCR-test före avresan. I dessa fall kan medlemsstaterna kräva ytterligare tester efter ankomsten, karantän eller självisolering. Om barn som är över 6 år och under 18 år har ett giltigt bevis på covid-19-vaccination som utfärdats på grundval av ett covid-19-vaccin som godkänts i EU i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004 bör det inte krävas något test. Ytterligare krav bör inte ställas för barn som är under 6 år och reser med en vuxen.

(14a) Medlemsstaterna kan tillåta icke nödvändiga resor för personer för vilka godkänd vaccination mot covid-19 är medicinskt kontraindicerad, förutsatt att dessa personer har lämnat in nödvändig dokumentation och har testat negativt i ett RT-PCR-test före avresan.

(15) Med tanke på den ökande vaccinationstäckningen i hela världen är det lämpligt att överväga att gradvis övergå från den nuvarande lands- och personbaserade hybridstrategin till en rent personbaserad strategi och basera hävandet av reserestriktionerna enbart på resenärens vaccinationsstatus eller den funktion eller det behov som resenären fyller. För närvarande finns det dock fortfarande tredjeländer som antingen har begränsad tillgång till vaccin eller låg vaccinationstäckning. För att ge tredjeländerna tid att öka sin vaccinationsgrad, inbegripet administrering av boosterdoser för att säkerställa vaccinationsintygens giltighet och efter en allmän förhandsbedömning av vaccinationssituationen i tredjeländer på grundval av uppgifter från bland annat EU-delegationerna, senast den 30 april 2022, bör kommissionen se över rekommendationen i syfte att låta bilaga I utgå med tanke på den ökande vaccinationstäckningen i världen. Kommissionen bör rapportera till rådet och kan vid behov lägga fram ett förslag om att låta bilaga I utgå.

(16) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna rekommendation, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna rekommendation är en utveckling av Schengenregelverket bör Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna rekommendation, besluta huruvida landet ska genomföra den.

(17) Denna rekommendation utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([9]). Irland deltar därför inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(18) När det gäller Island och Norge utgör denna rekommendation, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ([10]) som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG ([11]).

([9]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

([10]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

([11]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

(19) När det gäller Schweiz utgör denna rekommendation, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG ([12]) jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([13]).

(20) När det gäller Liechtenstein utgör denna rekommendation, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG ([14]) jämförd med artikel 3 i beslut 2011/350/EU ([15]).

(21) Denna rekommendations rättsliga status, enligt skälen 15–19, påverkar inte behovet av att samtliga medlemsstater, för att Schengenområdet ska fungera korrekt, beslutar om att avskaffa restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU på ett samordnat sätt.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Rådets rekommendation (EU) 2020/912 ska ändras på följande sätt:

1. Från och med den 1 mars 2022 ska i punkt 2 andra stycket siffran ”75” ersättas med ”100” och siffran ”300” ersättas med ”600”.

2. Från och med den 1 mars 2022 ska i punkt 6a första, andra och tredje styckena ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 a och b bör medlemsstaterna, om de godtar bevis på vaccinering i syfte att frångå reserestriktionerna för att begränsa spridningen av covid-19, i princip häva de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU för resenärer som senast 14 dagar innan de reser in i EU+-området har fått den sista rekommenderade dosen av något av de covid-19-vacciner som godkänts i EU i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004 (*), förutsatt att mindre än 270 dagar har förflutit sedan administreringen av den i vaccinationsintyget angivna dos genom vilken den primära vaccinationsserien slutförs, eller av ytterligare en dos efter slutförandet av primärvaccinationsserien.

Medlemsstaterna bör också häva de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU för resenärer som senast 14 dagar innan de reser in i EU+-området har fått den sista rekommenderade dosen av något av de covid-19-vacciner som har genomgått Världshälsoorganisationens (WHO) godkännandeförfarande för användning i nödsituationer, förutsatt att mindre än 270 dagar har förflutit sedan administreringen av den i vaccinationsintyget angivna dos genom vilken primärvaccinationsserien slutförs, eller av ytterligare en dos efter slutförandet av den primära vaccinationsserien.

Medlemsstaterna bör också häva de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU för sådana resenärer som har tillfrisknat från covid-19 inom 180 dagar före resan till EU.

([12]) EGT L 53, 27.2.2008, s. 52.

([13]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

([14]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

([15]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

I detta syfte bör resenärer som vill företa icke nödvändiga resor till en medlemsstat inneha antingen

a) ett giltigt bevis på covid-19-vaccination som utfärdats på grundval av ett covid-19-vaccin som godkänts i EU i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004, eller

b) ett giltigt bevis på covid-19-vaccinering som utfärdats på grundval av ett covid-19-vaccin som har genomgått Världshälsoorganisationens (WHO) godkännandeförfarande för användning i nödsituationer, men som inte finns med i förteckningen över vacciner som är godkända i EU enligt förordning (EG) nr 726/2004, eller

c) ett giltigt bevis för tillfrisknande.

För resenärer som omfattas av b och c ovan kan medlemsstaten också kräva ett giltigt bevis på ett negativt polymeraskedjereaktionstest i realtid (RT-PCR) som tagits tidigast 72 timmar före avresan. För resenärer som omfattas av led b kan medlemsstaterna vidta ytterligare hälsoåtgärder som isolering, karantän eller erhållande av vaccin som godkänts i EU i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004.

Utöver EU:s digitala covidintyg bör medlemsstaterna godta sådana bevis på vaccination mot eller tillfrisknande från covid-19 om de motsvarar intyg som har erkänts som likvärdiga med dem som utfärdats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 (**) i en genomförandeakt som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 8 i den förordningen.

Om ingen sådan akt avseende intyg som utfärdats av ett tredjeland har antagits, kan medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning godta ett bevis på testning och vaccinering som utfärdats av tredjelandet, med beaktande av behovet av att kunna kontrollera intygets äkthet, giltighet och integritet samt huruvida det innehåller alla relevanta uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2021/953.

I sådana fall kan de kräva ett giltigt bevis på att resenären testat negativt i ett RT-PCR-test före avresan om denne är fullvaccinerad med ett covid-19-vaccin som har godkänts för försäljning i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004 men som inte innehar EU:s digitala covidintyg eller ett intyg som har erkänts som likvärdigt.

Om de inte omfattas av oavstående bestämmelser bör barn över 6 år och under 18 år också tillåtas göra icke nödvändiga resor till en medlemsstat om de har giltiga bevis på ett negativt polymeraskedjereaktionstest i realtid (RT-PCR) som tagits tidigast 72 timmar före avresan. I dessa fall kan medlemsstaterna kräva ytterligare tester efter ankomsten samt karantän eller självisolering. Ytterligare krav bör inte ställas för barn som är under 6 år och reser med en vuxen.”.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 30.4.2004, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin (EUT L 211, 15.6.2021, s. 1).

3. En ny punkt ska införas som punkt 12:

”12. Senast den 30 april 2022 bör kommissionen se över rekommendationen i syfte att låta bilaga I utgå med tanke på den ökande vaccinationstäckningen i världen.

Kommissionen bör rapportera till rådet och kan vid behov lägga fram ett förslag om att låta bilaga I utgå.”

Utfärdad i Bryssel den 22 februari 2022.

På rådets vägnar
C. BEAUNE
Ordförande